Dosarul nr. 2-12276/23 /2-23087776-12-2-20062023/

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

30 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru),

Judecător Angela Ciubotaru,

soluționînd în procedura cererilor cu valoare redusă, unipersonal,

după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate pîrîtului Botea Mircea, returnată cu mențiunea nereclamat,

în baza materialelor anexate la dosar,

cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Visom-Cons” împotriva lui Botea Mircea cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare.

A C O N S T A T A T:

La data de 19 iunie 2023 «VISOM-CONS” SRLa depus cerere de chemare în judecată împotriva lui BOTEA MIRCEA cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiuni reclamanta a comunicat că, la 31.01.2023 ora 11:40 „Visom-Cons” SRL, în calitate de locator, în persoana administratorului Moșneaga Olesea, a transmis și a predat lui Boțea Mircea, în calitate de Locatar, prin Contract de locațiune și act de predare-primire a bunului închiriat, un perforator de model Makita HR5001C, prețul și valoarea agreată a căruia era în suma de 39 000 lei, pentru un termen de 1 zi de locațiune, până la data de 01.02.2023, ora 09:00. contra unei plăți pentru o zi de locațiune în suma de 400 lei, care nu a lăsat o plată de garanție prevăzută de pct. 3.3 din Contract.

Indică reclamanta că, la 01.02.2023, ora 09:00, conform pct. 5.1 din contract a expirat termenul locațiunii, însă locatarul nu a restituit utilajul primit în locațiune și nici nu a achitat plata pentru locațiune, iar la apelurile telefonice repetate, nu ridica de fiecare dată receptorul sau dacă răspundea la apeluri promitea că se va apropia până diseară, ori a doua zi sau motiva că nu a finisat lucrările și va reveni, sau promitea că, va veni și va achita și mai apoi va aduce utilajul, însă abia la 10.02.2023 prin intermediul unui taxi a returnat bunul fără să achite perioada de chirie, personal telefonic a promis că se va apropia mai târziu și va achita, ceea ce nu s-a întâmplat.

Reclamanta invocă faptul că, pârâtul este un escroc (la care are o mulțime de cazuri similare de escrocherii și abuzuri de încredere, care se pot vedea pe portalul judecătoriei Anenii Noi și Chișinău) înțelege că a fost amăgită prin înșelăciune de locatar, și este convinsă că poliția va refuza pornirea urmăririi penale din motive că acestea sunt relații contractuale, după cum a procedat într-un șir de cazuri.

Menționează reclamantul că, conform art. 1286 din Cod civil și pct. 9.3 din contract, locatorul este în drept să pretindă de la locatar plata chiriei până la data restituirii bunurilor primite în chirie, ce constituie 11 zile până la data de 11.02.2023,

echivalentul a 4400 lei la care pretinde reclamantul prin prezenta acțiune, iar conform pct. 9.4 din contract, locatarul va achita o penalitate în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru chiria neachitată, pentru fiecare zi de întârziere, pentru o perioadă de 180 zile, începând cu data următoare a datei scadenței (care este data când acesta trebuia să achite plata chiriei), în cazul în care nu va achita în termen plata pentru chirie, din care considerente cerințele înaintate prin 2.1 mai sus, sunt legale și întemeiate. Calculul cu referire la calcularea penalităților a fost efectuată de Calculatorul plasat pe pagina web a sa pentru folosință de către PROLEX.

Susține reclamanta că, locatarul prestează servicii de montare a condiționerilor și s-a folosit de utilajul închiriat pentru a câștiga bani.

Atenționează reclamanta că, calculul cu referire la calcularea penalităților a fost efectuată de Calculatorul plasat pe pagina web a sa pentru folosință de către PROLEX.

Solicită reclamanta în temeiul circumstanțelor invocate, reieșind din prevederile art. 5, 166 - 167 CPC, 774 alin. (1), 775 alin. (1), 858 alin. (2), 947 alin. alin. (1), (2), (3) și (4), 1251, 1262 alin. (1), 1279 lit. a), 1284 alin. (1), 1286 din Cod civil, *încasarea din contul lui Botea Mircea în beneficiul „VISOM-CONS" S.R.L., suma totală de 7 304 lei, ce este constituită din: 4 400 lei cu titlu de plata pentru chirie pentru 11 zile de întârziere de a restitui instrumentele primite în locațiune în perioada: 31.01.2023 - 10.02.2023 și 2 904 lei cu titlu de penalitate pentru perioada: 31.01.2023 - 12.06.2023 (180 zile), precum și compensarea cheltuielilor judiciare.*

Întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, în adresa pârâtului - r. ANENII NOI, s. CALFA, potrivit Registrul de stat al populației /*datele căruia sunt accesibile prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor*/, a fost expediată copia cererii de chemare în judecată, însă referința n-a fost depusă.

Studiind materialele cauzei, probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul conchide de a respinge acțiunea pentru considerentele ce urmează.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În baza art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod Civil (în vigoare din 1 martie 2019), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile, iar, potrivit alin. (2) lit. a) a aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 992 alin.(1) Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 993 alin.(1) Cod civil, oricine își poate alege în mod liber contractul, dacă legea nu prevede altfel.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, părțile contractante își pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

În conformitate cu art.9 alin.(1) şi (2) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanţa de judecată reţine că în temeiul art. 8 alin.(1) şi (2) Cod civil (aici şi în continuare în redacţia în vigoare la data naşterii raportului juridic litigios), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind din contul principiile generale şi din contul sensul legislaţiei civile.

Drepturile şi obligațiile civile apar:

a) din contracte şi din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor şi obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligații;

d) în urma creării şi dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării de lucrări științifice, creării de opere literare, de artă, în urma invențiilor şi altor rezultate ale activității intelectuale;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 1251 Cod civil, prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Conform 1252 Cod civil, contractul de locaţiune a unui bun imobil trebuie să fie întocmit în scris.

Potrivit art. 1253 Cod civil, termenul locaţiunii nu poate depăşi 99 de ani.

Conform art. 1254 alin. (1) Cod civil, locatorul este obligat să predea locatarului bunul în starea corespunzătoare, conform destinaţiei convenite prin contract, şi să menţină bunul în această stare pe durata locaţiunii. (2) Bunul dat de locator trebuie să fie liber de orice viciu material sau juridic. (3) Bunul este considerat liber de orice viciu material cînd are caracteristicile convenite. Bunul este liber de vicii materiale în cazul în care poate fi folosit conform destinaţiei stabilite în contract, dacă nu s-a convenit asupra unor anumite caracteristici, sau conform destinaţiei obişnuite a unor asemenea bunuri dacă nu s-a convenit asupra folosinţei. (4) Bunul este considerat liber de orice viciu juridic dacă nici un terţ nu poate valorifica drepturi asupra acestui bun în perioada pentru care a fost încheiat contractul. (5) Locatorul garantează contra viciului material sau juridic chiar dacă nu l-a cunoscut la încheierea contractului. (6) Înainte de a-şi valorifica drepturile, locatarul trebuie să-l informeze pe locator despre viciile bunului depistate.

În speță s-a stabilit că genurile de activitate al SRL „Visom-Cons” sunt înserate în extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice. /f.d.20-21/

Potrivit contractului de locațiune din 31.01.2023 „Visom-Cons” SRL a transmis în locațiune lui BOTEA MIRCEA pentru 1 zi, contra sumei de 400 lei bunul indicat în anexa nr. 1. /f.d.7-11/

Potrivit actului de restituire-primire a bunurilor bunul a fost restituit la data de 10.02.2023 ora 14:34. /f.d.12/

Drepturile și obligațiile părților sunt înserate la cap. IV al contractului.

Potrivit pct. 4.3 d) al contractului să-i fie înmânată factura fiscală în ziua achitării plății pentru chirie. /f.d.8/

Începutul termenul convenit de părți a fost 31.01.2023 ora 11:40, fiind expirat la data de 01.02.2023 ora 09:00.

Conform pct. 5.2 al contractului în cazul nerestituirii bunurilor închiriate de către locatar locatorului în termen de 10 zile din momentul primirii bunului/bunurilor închiriate se consideră termenul prelungit până la data restituirii bun/bunurilor închiriate cu acordul tacit al părților.

Astfel că potrivit actului de predare-primire bunul a fost transmis la data de 31.01.2023 și restituit la data de 10.02.2023. /f.d.11,12/

Factura fiscală la materialele cauzei n-a fost anexată.

Chiria reprezintă un element esențial al contractului de locațiune.

Chiria se stabilește în corelație cu durata contractului, care trebuie să fie sinceră, serioasă.

Din contractul de locațiune se reține raportul juridic contractual între părți, însă suma de bani pretinsă de 4400 lei nu poate fi încasată cu titlu de chirie restantă, deoarece

sinceritatea chiriei presupune intenția de a fi plătită și respectiv primită în cuantumul prevăzut de contract.

În opinia judecătorului, reclamantul dispune de posibilitatea revendicării dreptului pretins a fi lezat în ordinea și modul stabilit de legislația în vigoare prin mijloace juridice de apărarea a drepturilor creditorului expres stabilite.

Mai mult că părțile au stabilit expres răspunderea părților în cazul neexecutării obligațiilor contractuale.

Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Iar potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (Art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă).

Potrivit regulilor de probațiune, sarcina probei îi revine reclamantului în temeiul art. 117 alin. (1) și 118 alin. (1) CPC.

Judecătorul notează, că fapta invocată de către reclamant nu poate constitui temei pentru degrevarea de probațiune și nici nu poate fi unicul temei de admiterea acțiunii în sensul formulat.

Potrivit actului de predare-primire locatarul a primit „retopercutor” cu prețul de 39000 lei, potrivit actului din 10.02.2023 /cu adăugări olografe/ de către un taximetrist „perforator” a fost restituit locatorului, însă nu este cert când locatarul a transmis bunul prin intermediul taxi, astfel nu se deduce cert data restituirii a bunului.

Astfel, judecătorul apreciază critic argumentul reclamantei precum că, la momentul semnării actului de restituire-primire a bunului din 10.02.2023 cu un taximetrist C. Oleg, pârâtul avea restanță la plata pentru locațiune, or, acest fapt n-a fost reflectat în actul menționat.

Alegațiile reclamantei referitor la faptul că pârâtul este un escroc, precum și faptul că locatarul prestează servicii de montare a aparatelor de aer conditionat și s-a folosit de utilajul închiriat pentru a câștiga bani, la fel nu au fost demonstrate nici într-un fel.

La fel, este incerte argumentele reclamantei, precum că a fost telefonat de mai multe ori pârâtul, or la materiale dosarului nu s-a anexat nici un înscris în acest sens.

Mai mult, la caz, factura fiscală n-a fost prezentată, devreme ce reclamanta este o persoana juridică, fiind obligată să țină cont de ținerea contabilității.

Potrivit art. 93 pct. 16 Cod fiscal, factura fiscală este un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Conform art. 13 alin. (1) al Legii nr. 113 din 27.04.2007, răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) în entitatea cu răspundere limitată.

Potrivit contractului de locațiune în pct. 3.1 părțile au convenit că plata chiriei de către locatar locatorului va fi efectuată prin virament la contul bancar al SRL ”VISOM-CON” integral la data expirării termenului locațiunii sau încetării contractului în cazul transmiterii de către locator în chirie a bunului persoanelor fizice și prevederile art. 117 Cod fiscal stabilește expres modalitatea de liberare a facturii fiscale.

Chiar dacă pârâtul, demonstrând un dezinteres față de prezenta cauză, nu a negat existența obligației, acest fapt nu poate fi reținut de către instanța, devreme ce cumul probelor atașate la cererea de chemare în judecată nu conving instanța de judecată în temeinicia pretențiilor înaintate fața de ultimul.

Așadar, din moment ce probele și materialele dosarului nu sunt în măsură să înlăture aceste îndoieli, judecătorul conchide că pretenția reclamantei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Or, hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri, iar simpla dorința reclamantei – nu constituie un temei plauzibil în admiterea acțiunii înaintate.

Pentru considerentele enunțate, judecătorul conchide că, pretenția reclamantei cu privire la încasarea sumei de 4400 lei cu titlu de plata pentru chirie, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Chiar dacă se reține că locatorul nu și-a onorat obligațiunea contractuală asumată, cert este că reclamantul a omis în ordinea art. 118, 122 CPC să justificare încasarea datoriei de 4400 lei.

Conform art. 947 alin. (1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform alin. (2) art. 947 Cod civil, prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.

Conform alin. (3) al aceluiași articol, penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Dreptul la despăgubiri ocupă un loc central în sistemul mijloacelor juridice acordate creditorului obligației neexecutate. Regula generală este că creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întreg prejudiciul cauzat prin neexecutare obligației, cu excepția cazului în care, debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată conform art. 934 Cod civil.

Debitorul este obligat să repare prejudiciul cauzat creditorului ca urmare a neexecutării obligației pecuniare asumate.

Modalităţile de compensare a prejudiciului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare (tardivă) a obligaţiei pecuniare sunt următoarele: încasarea penalităţilor de întîrziere (dacă au fost prevăzute de contract sau de lege), încasarea

dobînzii de întîrziere, încasarea altui prejudiciu cu prezentarea dovezilor (dacă prejudiciul nu se acoperă prin penalităţi).

Clauza penală reprezintă o stipulaţie (prevedere contractuală), prin care părţile stabilesc de comun acord, anticipat şi prin apreciere cuantumul despăgubirilor ce vor fi datorate de partea în culpă, în cazul neîndeplinirii ori îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor asumate.

Acest mijloc de garantare a executării obligaţiilor (nu numai pecuniare) prezintă pentru creditor avantajul că acesta nu mai trebuie să dovedească existenţa şi cuantumul prejudiciului, în cazul în care debitorul nu-şi execută obligaţiile conform prevederilor contractuale.

Clauza penală trebuie să îmbrace întotdeauna forma scrisă.

Potrivit prevederilor pct. 9.4 dacă locatarul nu va achita în termen plata pentru chirie, ca achita o penalitate în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru chirie pentru fiecare zi de întârziere, pentru o perioadă de 180 zile, începând cu data următoare a datei scadenței (care este data când acesta trebuia să achite plata chiriei).

Chiria trebuia să fie achitată integral la data expirării termenului de locațiune sau încetării contractului.

La caz, nu poate fi admisă ca fiind întemeiată nici pretenția privind încasarea sumei de 2904 lei cu titlu de penalitate de întârziere în ordinea art. 947 alin. (1), (2), (3), (4) Cod civil și pct. 9.4 al contractului, așa cum este o pretenție subsecventă poartă soarta principalului.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecarea pricinii.

În conformitate cu art. 83 alin.(1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Iar, în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

În conformitate cu art. 84 CPC, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (iniţială şi reconvenţională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum şi cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Raportînd la caz normele de drept procedural enunțate, avînd în vedere faptul că cererea a fost respinsă, judecătorul conchide de a respinge pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu prevederile art. art.26, 94, 236-241, 243, 2762-2764, 357 CPC, judecătorul, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea înaintată de SRL ”Visom-Cons” împotriva lui Botea Mircea cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

Participanții procesului sunt în drept să solicite hotărîrea integrală în termen de 30 zile. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Dispozitivul hotărîrii judecătorești se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces.

Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătorii Chișinău /sediul Centru/.

Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, sunt definitive şi irevocabile de la pronunţare.

Judecătorul Angela CIUBOTARU